

یا دیناریم بیاکیت همزم	ای بزرگ ضد وجود کرم
وَأَسْئَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْعَظِيمَةِ الشَّامَةِ الْكَبِيرَةِ أَنْ لَا تَسْلُطَ عَلَيْنَا أَجْبَارَ عَيْنِيَّةٍ أَوْ لَا تُشَيِّطَنَّ مَرْبِيَّةً أَوْ لَا تُنْشِئَنَّ حَسْرَةً وَلَا تُضْعِفَنَّ أَيْدِيَنَا خَلْقَكَ وَلَا تُنْشِئَنَّ يَدَا أَوْلَادِكَ وَلَا فَاجِرًا وَلَا عَجَبًا وَلَا عَنِيَّةً وَلَا	
باز خود مهم تر را هم عظیم	بزرگ که تمام ما در شما کرم
که سلطان سازی بر سر ما	همی جبار بر سر ما
نه دشمنی که او بود خود	نه دشمنی که ما دشمن خود
نه ضعیف فرزندت که ما	نه توانا ما که دشمنت بگردا
نه از مردم عبادت در ما	نه از آن که دشمنی بر ما
إِنِّي أَسْئَلُكَ فَإِنِّي أَنشأَكَ اللهُ أَفَكَ أَنْتَ اللهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَا يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَلَا يُولَدُ وَلَا يُكُنَّ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا هُوَ	
یا اهدا که ما را هم	بدرستی که حق تر از خود را هم
هم شهادت در هم بوی	نیست جز تو که ما را سجود

توضیح

توضیحی لیکن نه اصدی	بی نیازی چنانکه بی دلی
اصدودی قدیم محمد	صفتت لم یولد ولم یولد
بی نیازی که نبودش همما	اصدی در نماز شب
بی مثال مثال همما کو	در همه کور مردم را یا هو
بَيْنَ لَا هُوَ الْإِهْوَامِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَا زَيْدُ يَا بَلَدِي يَا ذِي هَوِيٍّ يَا ذِي مَوْتٍ يَا ذِي حَيَاتٍ يَا ذِي آيَاتٍ يَا إِلَهَاتَا وَاللَّهُ كُلُّ شَيْءٍ إِطَاعًا وَاحِدًا إِلَّا إِلَهَ أَنْتَ	
ای همانیکه هست فروما	در اشارت که نبود ما وی هم
مگر آن ذات واجب الوجود	یعنی پروردگار حرحر و دود
ای همانیکه نیست هیچ آن	غیر او و لا اله الا انت
ای از اول به نهایت انجام	وی ای به بد بنای کار ما
بود هر چه همیشه داریم	بانی لیکن خود بخود قائم
ای همانیکه به هر کس کرد	زند هاست ولی ما را میبرد
ای آنکه همه اله ما	صمد فردا همه و یکست
نه آنکه حق تو یا میبود	کز تو هست و است جل بودی